

Vägen till Iggön och Säljemar

Text Elon Sandberg

Hösten 1886 var vägen från Iggön till Säljemar klar för att färdas med häst och vagn. Tidigare fick Iggöborna frakta sina hästar på en flotte över sundet till Säljemar. Där i byn fanns deras vagnar för vidare resa till andra byar inom socknen eller in till Gävle.

Att sakna körväg var ett relativt stort hinder vid frakter. Det blev lättare när den i Säljemar byggda båten "John" med motor kunde tuffa in till Gävle. Senare kom kustbåten "Iggö" med gäster från Gävle till Iggöns badhus.

År 1921 förbättrades vägen så att den blev farbar med bil. Det var Norrlands stadsarbetare som utförde arbetet. En ny bro byggdes över den smala delen i Strömsundet. (Se nedan, tidningsartikel från 9/8 1921) Landfästena var av stora stenblock och därpå vilade ett trädäck. Den ersattes 1952 med en kulvert.

Den nuvarande vägen blev klar 1962. Det blev en helt ny väg från stora landsvägen till Säljemar. Delen Säljemar - Iggön rätades och vägen blev allmän den 2 april 1965. Vägsträckan belades med oljegrus till glädje för de bofasta och de allt flera fritidsstugeägarna.

Artikel i en av Gävletidningarna 9/8 1921:
"Arbetet med vägen Trödje - Säljemar - Iggön tar idag sin början med ett 20-tal man, och arbetsstyrkan torde så småningom komma att stiga till 100 man. Timpenningen för nödhjälpsarbeten är nu 50 öre, d.v.s. hälften mot i den fria marknaden. Som bekant är det riksdagen som bestämt timpenningen. Vid ackordsarbete torde dock arbetarna kunna förtjäna 40 procent mera eller 70 öre i timmen."

Vägunderhåll

Under året har det eftersatta vägunderhållet upprört många bilister. Redan 1916 diskuterades "nyttan av goda vägar". Följande är hämtat ur en handbok och almanacka från 1916.

Underhållet av de allmänna vägarna i Sverige

1. Nyttan av goda vägar

Det är ett allmänt känt förhållande, att underhållet av de svenska vägarna lämnar mycket övrigt att önska. Men det framhålles också från vissa håll, att *bättre* underhåll ej står att vinna, emedan det skulle innebära en sådan kostnad, att landet och i första hand väghållarna ej skulle ha råd härtill. Detta är emellertid icke med verkliga

förhållandet överensstämmande, utan man kan fastmer uttala den satsen: *Sverige har icke råd att hava så dåliga vägar, som vi nu hava.*

Det är oerhörda summor, som gå förlorade för landet genom vägarnas otillfredsställande skick; detta främst på den grund, att man å usla vägar ej kan framföra så stora lass som å *goda vägar*.

V.Sammanfattning

En jämn och fast vägbana utan gropar eller hjulspår erhålles säkrast och billigast:

- när sol och luft kunna torka vägen,
- närvatten ej lämnas tillfälle uppmjuka körbanan,
- när vägen ständigt omses,
- när väglagningsämnen på rätt tid och av god beskaffenhet påläggas och
- när åkdon med breda hjulringar användas.

kan samma häst utan att hårdare ansträngas framdraga 1.200 kr. Å fordon med breda hjulringar.

[Hillebygden, Nr. 2, 2005]